

Derhos er der fra den jydskke Kjøbstadkreditforenings Bestyrelse modtaget nogle Exemplarer af det trykte Regnskab for det 28de Regnskabsaar, omfattende Tiden fra 1ste August 1879 til 31te Juli 1880. De modtagne Exemplarer ere fremlagte i Læseverrelset.

Forinden vi gaa over til Dagsordenen, vil jeg, skjøndt jeg tror, der er Medlemmer nok tilstede i Salen, dog anse det for rigtigst at faae dette konstateret ved et Navneopraab.

Ved det derpaa foretagne Navneopraab viste det sig, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, at der var 38 Medlemmer tilstede, medens 27 vare fraværende.

Ja.

Andrae, Berg, Blom, Bonne, Breinholt, Cederfeld de Simonson, Claudi, Estrup, Fischer, Gaffner, H. Chr. Hansen, Haae, Hauerslev, Jacobsen, Johansen, Suel, Kayser, Krieger, Larsen, Lerche, Lyby, Magius, Møken, Moltke, Mourier-Petersen, Carl Møller, Neergaard, Chr. Nielsen, P. Pederfen, S. Pederfen, Raben, Chr. Rasmussen, Rosenørn, Rump, Schlegel, Strandskov, Tugen og Ussing.

Fraværende med anmeldt Forfald.

C. Andersen, Brasch, Carlsen (ny), Carstensen, Dreising, Griffen, Frijs, G. A. Hansen, Jølsen, Sorgenfen, Müller, H. C. Nielsen, Orenbøll, Rammeskov, N. Rasmussen og Thygeson.

Fraværende.

M. Andersen, Clausager, Fallesen, Harald Hansen, Jensen, Kellemann, W. Petersen, Ploug, Rosenørn-Bejn, Steel, og Termanfen.

Formanden: Udfaldet af Navneopraabet har været, at 38 Medlemmer ere tilstede, 27 fraværende.

Thinget er altsaa beslutningsdygtigt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1877—78.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 951 ff.).

Formanden: Det er Flertallets Forslag, som vil komme under Afstemning først, og vedtages det, er dermed Mindretallets Forslag bort-

faldet; i modsat Fald gaa vi til Mindretallets Forslag. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Rump): Med Hensyn til den foreliggende Sag kan jeg i det Hele henholde mig til den af Udvalgsskretallet i forrige Samling afgivne Betænkning og til den Forhandling, som derpaa fandt Sted heri Salen. Jeg skal for at undgaa Gjentagelser ikke komme ind paa de Betragtninger, der fremkom forrige Gang, Sagen var til Behandling, uden forsaavidt det undtagelsesvis skulde blive nødvendigt ved de Bemærkninger, som ere fremkomne fra Mindretallet, men jeg skal da gjøre det ganske kort. Det ærede Mindretal har ganske ladet det Spørgsmaal ligge, som dog, naar Rigsdagen skal tage Beslutning om Statsregnskabet, maa synes at være det væsentlige, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Statsregnskabet er i Overensstemmelse med det Grundlag, paa hvilket det er opgjort, og indskrænket sig til at undersøge, hvorvidt dette Grundlag er i Overensstemmelse med Grundloven. Mindretallet er gjennem en kort Betragtning, ved hvilken det søger at godtgjøre, at den midlertidige Bevillingslov af 12te April 1877 er i Strid med Grundloven, kommen til sin Indstilling, som gaar ud paa, at Rigsdagen skal negte sin Godtgjælselse af den største Del af Statsregnskabet for 1877—78, nemlig forsaavidt angaar et Lidsrum af omtrent 7 Maanedes, Tiden fra 12te April eller rettere sagt fra 16de April og til den 7de November. Mindretallets egentlige Begrundelse af denne dets Indstilling findes i Betænkningen i den 3die Spalte forneden og den 4de Spalte foroven (se Tillæg B. Spalte 953—54) og indeholder 14 smaa Linier. Jeg ved nu ikke, om det ærede Mindretal tror, at man virkelig gjennem en Betragtning paa 14 Linier skulde kunne behandle dette overmaade vanskelige Spørgsmaal om, hvorvidt den omhandlede midlertidige Bevillingslov er i Overensstemmelse med Grundloven eller ikke. Det kunde være meget fristende at gaa lidt nærmere ind paa dette Stykke Lovfortolkning; det vilde vistnok ikke være vanskeligt at paavise, at det ikke har Stort at sige, men jeg skal ikke give efter for denne Fristelse, idet jeg ikke vil forlade det Standpunkt, paa hvilket Udvalgsskretallet i forrige Samling og med det det høie Landsthing stillede sig med Hensyn til den foreliggende Sags Afgjørelse. Det blev dengang udsærlig paavist faavel i Udvalgets Betænkning som af mig som Ordfører, at der ikke var Noget til Hinder for at behandle Spørgsmaalet om, hvorvidt Regnskabet skulde godtgjendes, uafhængig af Spørgsmaalet om, hvorvidt den saakaldte provisoriske Finantslov havde Hjemmel i Grundloven eller ikke. Endvidere blev det paavist, at man, naar man vilde se bort fra dette Spørgsmaal, havde god Grund til at godtgjende Regnskabet, idet samtlige de Udgifter, som vare